

Krajanské listy – říjen 2014

Vydává Velvyslanectví České republiky v Pretorii ve spolupráci s českými krajany
v Jihoafrické republice.

Náměty a příspěvky zasílejte na adresu: maria.ramsova@seznam.cz
Redakce a Velvyslanectví České republiky v Pretorii neručí za obsah zaslaných příspěvků.
Redakční rada: Radek Nedvěd, Mária Ramsová, Mirka Schullerová

Vážení a milí krajané,

Přinášíme Vám další číslo Krajanských listů. Znovu si Vás dovoluujeme upozornit na blížící se klavírní koncerty české hudby v Kapském Městě a Johannesburgu a ti z Vás, kteří jsou z Gautengu, se mohou zúčastnit i „diplomatického veletrhu“, který se na konci měsíce koná v parku u Union Buildings.

Říjnové Krajanské listy Vám dále představí osobnost Ludvíka Krejčího, zavedou Vás do Litomyšle a Janských Lázní. Rovněž Vám připomeneme státní svátek 28. října a původ jednotlivých barev na české vlajce. Jako vždy nechybí recepty a trocha humoru.

Přejeme Vám pěkný říjen!

Vaše redakce

INFORMACE VELVYSLANECTVÍ ČR V PRETORII	2
POZVÁNKA NA KLAVÍRNÍ KONCERTY ČESKÉ HUDBY	2
POZVÁNKA NA DIPLOMATIC FAIR.....	2
TERMÍNY KONZULÁRNÍCH DNŮ V KAPSKÉM MĚSTĚ	3
INZERÁTY / ŽÁDOSTI / OZNÁMENÍ	3
VÝBĚR ZE ZPRÁV	4
VÝROBA PIVA V ČESKU VZROSTLA	4
ČESKÉ OSOBNOSTI: LUDVÍK KREJČÍ	4
PAMÁTKY UNESCO: LITOMYŠL	7
PŘIPOMENUTÍ STÁTNÍHO SVÁTKU.....	8
ZAJÍMAVOSTI.....	8
STÁTNÍ BARVY: BÍLÁ, ČERVENÁ A MODRÁ. PROČ PŘÁVĚ TYTO?.....	8
SVATÝ VÁCLAV JE SPÍŠE NA OKRAJI ZÁJMU ČECHŮ	9
ČEŠI SLAVÍ NOVÝ SVÁTEK – DEN ČESKÉHO PIVA	9
SENIORŮ JDOU S DOBOU, PRO DŮCHOD SI NA POŠTU CHODÍ UŽ JEN NECELÁ	
ČTVRTINA Z NICH	10
ČESKÉ LÁZEŇSTVÍ: JANSKÉ LÁZNĚ.....	10
ČEŠTINA.....	11
POHLEDEM ZVENČÍ.....	12
ZDRAVÝ DOMOV	13
ZÁBAVA.....	14
RECEPTY	14
HUMOR.....	15
SPRÁVNÁ ŘEŠENÍ.....	15

INFORMACE VELVYSLANECTVÍ ČR V PRETORII

(Kontakt: Embassy of the Czech Republic, 936 Pretorius Street, Arcadia, Pretoria,
P.O. Box 13671, Hatfield 0028-Pretoria, e-mail : consulate_pretoria@mzv.cz, tel.: 012 4312380, fax:
012 4312398)

POZVÁNKA NA KLAVÍRNÍ KONCERTY ČESKÉ HUDBY

Velvyslanectví ČR v Pretorii Vás srdečně zve na klavírní koncerty v rámci Roku české hudby, které se konají ve dnech 17. a 19.10.2014 v Kapském Městě a dne 20.10.2014 v Johannesburgu.

Slavné dílo Antonína Dvořáka Slované tance, v úpravě pro čtyři ruce, vám představí dva čeští pianisté Michaela Malá Simpson a Lukáš Klánský. Tyto dva mladé umělce pojí dlouholeté přátelství a společné studium v Čechách. Lukáš Klánský je laureátem mnoha národních i mezinárodních soutěží. V současné době vystupuje jako sólový klavírista, ale také jako komorní hráč ve svém klavírním triu, se kterým slaví další hudební úspěchy. Michaela Malá Simpson vystudovala Akademii múzických umění v Praze a nyní žije v Kapském Městě, kde se věnuje převážně výuce hry na klavír a spolupracuje s místními umělci.

Koncerty konané v rámci projektu Rok české hudby 2014 finančně podpořilo Velvyslanectví ČR v Pretorii.

Kapské Město:

Datum: 17.10.2014

Čas: 19.30

Místo: Auditorium German International School,
Tamboerskloof, Bayview Avenue 28

Vstupenky: R90

Informace: 082 976 5900 nebo www.musicamundi.webs.com

Datum: 19.10.2014

Čas: 18.30

Místo: Casa Labia Cultural Centre, 192 Main Rd, Muizenberg

Informace: 021 788 6068 nebo <http://casalabia.co.za/>

Johannesburg:

Datum: 20.10.2014

Čas: 19.30

Místo: Da Capo Concert Chamber, 186 Kent Avenue, Rendale, Randburg

Vstupenky: R120

Informace: 082 458 3522 nebo hpromo@mweb.co.za

POZVÁNKA NA DIPLOMATIC FAIR

Dne 25. 10. 2014 mezi 9.00 – 18.00 se bude ve spodní části parkového prostranství u Union Buildings v Pretorii konat pravidelný *Diplomatic Fair* („diplomatický veletrh“). Na akci budou země z celého světa na svých stáncích představovat kulturu své země s možností zakoupení upomínkových předmětů či tradičních pokrmů. Akci budou doprovázet i hudební vystoupení. Na *Diplomatic Fair* bude mít svůj stánek i Velvyslanectví ČR v Pretorii.

Datum: 25.10.2014

Čas: 9.00 – 18.00

Místo: park u Union Buildings

TERMÍNY KONZULÁRNÍCH DNŮ V KAPSKÉM MĚSTĚ

Nejbližší konzulární dny v Kapském Městě se budou konat v následujících dnech:

listopad 2014

27.-28.11.

prosinec 2014

nekonají se

Úřední hodiny většinou mezi 8.00 – 15.00 na adrese Visegrádského domu (bývalého Generálního konzulátu ČR), Fleetwood Avenue 2, Claremont. Pro vyřízení Vašich žádostí je nutné si předem sjednat schůzku prostřednictvím Velvyslanectví ČR v Pretorii (consulate_pretoria@mzv.cz nebo na telefonním čísle 012 4312380).

Ve Visegrádském domě nelze podat žádost o vízum.

INZERÁTY / ŽÁDOSTI / OZNÁMENÍ

Hledají se:

Hledá se český občan, pan Jaroslav Hemelka, nar. 4.7.1983, poslední známá adresa: 7 Plattenklip/Derwent Road, Tamboers Klokt.

V případě, že o uvedeném máte informace, dejte prosím vědět panu Haraldu Besserovi z německého Ehenkirchenu, tel. + 49 8435-941256, e-mail: besser-neuburg@t-online.de

Hledá se MUDr. Martin Borůvka, nar. 1944 nebo 1945, student medicíny dětské lékařské fakulty Univerzity Karlovy v Praze v letech 1964 – 1969. V roce 1969 emigroval do Pretorie.

V případě, že o uvedeném máte informace, dejte prosím vědět paní Jaroslavě Vránové, e-mail: jaroslavavranova@email.cz .

Hledá se Zdenka (Stela) Van der Burg, poslední známá adresa: 3 Daniel Str., Aldra Park, Johannesburg.

Hledá ji pí Julie McCurrie, která žije v Harare.

V případě, že o uvedeném máte informace, dejte prosím vědět na e-mail consulate_pretoria@mzv.cz .

Výuka češtiny a angličtiny od začátečnicků až po velmi pokročilé, od dětí až po důchodce.

Individuální přístup. Kontakt: Radka Hejmalová-Millar, mobilní telefon 0824681401, e-mail RadkaHej@gmail.com

Kvalifikovaná soudní překladatelka nabízí vypracování překladů z češtiny do angličtiny a z angličtiny do češtiny (případně z a do ruštiny a němčiny). Kontakt: Radka Hejmalová-Millar, mobilní telefon 0824681401, e-mail RadkaHej@gmail.com.

Naučte se šít jako profesionálové a oblékejte se podle svých představ.

HODINY ŠITÍ pro začátečníky i pokročilé

Individuální přístup a zdokonalení vašich dovedností jsou u nás zaručeny.

Specializujeme se také na **DESIGN A ZAKÁZKOVÉ ŠITÍ** svatebních šatů; večerních, business a vycházkových oděvů.

Najdete nás v Centurion.

VOLEJTE 0834484795 – Petra

Villa Klara B&B nabízí ubytování v luxusně vybavených pokojích v srdci Johannesburgu v Northcliffu. Guesthouse je vhodně situován velmi blízko nákupního střediska Cresta.

Ideální pro byznysovou klientelu díky své poloze. (CBD 15minut, Sandton 20minut, N1 7 minut, nemocnice 10 minut)

Pokoje mají WiFi spojení.

Pro více informací navštivte naši webovou stránku www.villaklara.co.za

Rezervace: klara@villaklara.co.za či 011 478 2513. Denně od: 08:00 do 17:00.

At Villa Klara, the customer always comes first

VÝBĚR ZE ZPRÁV

VÝROBA PIVA V ČESKU VZROSTLA

Výroba piva v Česku vzrostla v prvním pololetí meziročně o 3 %. Produkce pivních mixů, která se loni propadla o 40 %, v pololetí letošního roku vzrostla o 14 %. Výsledky poskytl Český svaz pivovarů a sladoven. Na českém trhu se prodalo meziročně o 175 tisíc hektolitrů piva více a vyvezlo se o 51 tisíc hektolitrů piva více než za stejné období loňského roku.

Více než 10% růst poptávky po pivních mixech, tedy nápojů smíchaných z piva a ovocných šťáv, také označovaných jako radlery, připisují pivovarníci letošnímu teplému počasí. Na trhu roste obliba tzv. ciderů, které některé pivovary také vyrábí či prodávají, nápoj však nepatří mezi piva.

„Vedle pivních mixů vzniká nový segment mírně alkoholických nápojů cider, který si díky masivní reklamní podpoře určitě najde své příznivce,“ podotkl výkonný ředitel svazu Vladimír Balach. Cider je alkoholický nápoj, který vzniká kvašením jablečného moštu.

České pivovary loni uvařily 19,3 miliónu hektolitrů piva, o 0,6 % meziročně více. Zatímco domácí spotřeba meziročně klesla o 1,1 %, vývoz vzrostl meziročně o 9 %.

Zdroj: novinky.cz/ekonomika
Rubriku připravila: Mária Ramsová

ČESKÉ OSOBNOSTI: LUDVÍK KREJČÍ

Narodil se: 17. srpna 1890, Tuřany u Brna

Zemřel: 9. února 1972, Ústí nad Orlicí

Byl československý armádní generál, legionář první světové války.

Narodil se 17. srpna 1890 v Tuřanech u Brna jako nejmladší z osmi dětí v selské rodině.

Vystudoval vyškovské gymnázium, byl přijat na Vyšší lesnickou školu v Písku. Po ukončení studia byl v roce 1910 odveden do prezenční vojenské služby jako jednoroční dobrovolník u 8. pluku v Brně. V roce 1911 nastoupil jako lesní adjunkt státních lesů v Nuštaru (Bosna). Byl proto převelen do zálohy 4. pluku a ke kterému byl povolán ještě před rakouskou mobilizací 28. 7. 1914 a bojoval s ním v Srbsku, Černé Hoře, Albánii.

V květnu 1916 byl s praporem jako velitel roty krátce přesunut do Itálie a následně do Rumunska (Sedmihradska). Zde je po ustálení fronty v zákopovou válku 17. 5. 1917 zajat u Odobești nedaleko Focșani.

V červnu se přihlásil do legií a 20. 7. 1917 byl zařazen do důstojnického kurzu v Borispolu. Byla mu přiznána hodnost štábního kapitána a byl jako důstojník přidělen k 6. Hanáckému střeleckému pluku Československých legií v Rusku. Po neúspěchu Kerenského ofenzívy se Ruská armáda rozpadla a československá legie spolu s ní ustoupily. V bitvě u Bachmače 9. 3. 1918 zadržela jeho jednotka postupující německou frontu u železničního uzlu Bachmač na Ukrajině a tím umožnila evakuaci ustupujících legionářů. Zúčastnil se dalších ústupových bojů z Ukrajiny na Sibiř, vyznamenal se v Marjanovce a kungurské frontě. Poté, co Radola Gajda přešel do služeb bělogvardějců (stal se velitelem Kolčakových vojsk), převzal v roce 1919 v hodnosti plukovníka velení 2. střelecké divize, která kryla poslední část transportů do Vladivostoku před útoky rudoarmějců. V dubnu 1920 opustil Rusko a vrátil se do vlasti s 6. střeleckým plukem na lodi President Grant, kam se vlakem dostal 20. 6. 1920.

V červenci roku 1920 mu bylo již v hodnosti plukovníka svěřeno velení nad 6. pěší divizí sídlící v Brně. Roku 1923 byl povýšen na brigádního generála. V srpnu téhož roku byl vyslán na pařížskou vysokou školu válečnickou. V roce 1925, po návratu do vlasti, byl pověřen velením 4. divize v Hradci Králové. V květnu 1928 byl povýšen na divizního generála.

V lednu 1927 se oženil s Marií Luxovou, narodily se jim dvě dcery Marie (1930) a Jarmila (1932). V prosinci roku 1932 byl jmenován Zemským vojenským velitelem v Košicích.

Po vítězství Hitlera ve volbách 1932, jeho zvolení Říšským kancléřem 1933 a ztroskotání ženevské odzbrojovací konference 1932 bylo nutné armádu připravit na případný vojenský konflikt. Proto byl Krejčí 30. 11. 1933 jmenován zatímním a o měsíc později definitivním náčelníkem hlavního štábu branné moci. Stalo se tak na přímou žádost prezidenta Masaryka, když generála Prchalů nebylo možno prosadit. V nejvyšší funkci vystřídal odvolaného generála Syrového, kterému za podpory Beneše a francouzské vojenské mise byl zřízen náhradní post generálního inspektora. Později, po Masarykově abdikaci na prezidentský úřad vznikly spory o kompetence náčelníka a inspektora, které však postavil jako věc důvěry v jeho osobu a Syrový musel ustoupit fakticky do pozice reprezentační. V roce 1934 byl ve věku 44 let povýšen na armádního generála.

Klíčové změny armády prosadil ve změnách struktury velení, strategie válečné armády (krycí a manévrovací složka), penzionování zasloužilých důstojníků, technologická modernizace armády (motorizace a mechanizace, letectvo, tanky), prodloužení prezenční služby, navýšení armádního rozpočtu, nový nástupní a mobilizační plán (VI). 20. 3. 1935 bylo zřízeno Ředitelství opevňovacích prací a on sám byl jmenován do funkce předsedy Rady pro opevňování, která měla funkci řídicího orgánu výstavby stálého opevnění v Československu.

Jako nejvýše postavený voják prosadil od 1. 3. 1938 až do září 1938 zvýšení početního stavu armády v míru průběžným povoláváním záložníků na cvičení. Po okupaci Rakouska 12. 3. 1938, byl již v dubnu 1938 dopracován hlavním štábem upravený mobilizační plán VIa (např. německý Wehrmacht obdobnou úpravu nebyl schopen do září 1938 provést). Poté, co rozvědka oznámila soustředění německých vojsk v Sasku, severním Rakousku a jižním Slezsku, po poradě s prezidentem a vládou byl

povolán jeden ročník zálohy na mimořádné cvičení a od 22. 5. do 13. 6. 1938 byl vyhlášen kryt hranic, který měl zajistit ochranu republiky do případné všeobecné mobilizace. V červenci 1938 vstoupil v platnost nový mobilizační plán VII, který již předpokládal v západních Čechách jen mobilizaci a po soustředěném útoku Wehrmachtu ústup na Českomoravskou vrchovinu.

Na začátku září 1938 adresoval politikům memorandum, kde varoval před ústupky nacistickému Německu a upozornil na připravenost armády bojovat. Od 12. 9. 1938 zavedl štáb nepřetržitý provoz včetně mobilizačních orgánů. V pohraničí od 12. a 13. 9. vyhlásila československá vláda stanné právo v reakci na ozbrojené povstání organizované Sudetendeutsche Partei, které musely potlačit pohotovostní oddíly armády a nakonec i řádná armáda.

Po obavách, aby se tento zásah armády nestal záminkou pro útok nacistického Německa, žádal opět na vládě a prezidentovi obranná opatření. Ti souhlasili jen s povoláním části záložníků na zvláštní cvičení. Byla také vyhlášena bojová pohotovost těžkého a zajištění lehkého opevnění. Další dvě memoranda o vážnosti situace datovaná na konec září směřovala k veřejnosti a k politikům. Dne 17. 9. 1938 požádal prezidenta Edvarda Beneše o okamžité povolání dvou ročníků zálohy a následnou mobilizaci, která byla však zamítnuta. Proto podal prezidentovi demisi, která byla také zamítnuta, ale požadavek na povolání jednoho ročníku byl naplněn. Prostřednictvím francouzského generála Gamelina požádal, aby Francie návrh mobilizace podpořila. Vláda Anglie a Francie však opětovně rozhodně odmítala československou mobilizaci.

Československá vláda 21. 9. 1938 přijala britsko-francouzské ultimátum o ústupcích v pohraničí, které den před tím odmítla. Konrád Henlein však tyto ústupky na Hitlerův příkaz nepřijal a označil je za již nedostačující. Vláda podala demisi a byla jmenována nová v čele s generálem Syrovým. Další žádost o mobilizaci na poradě s prezidentem proti soustřeďující se německé armádě dal Krejčí 21. 9. a opět nebyla Benešem vyslyšena. Až 22. 9. 1938 se mu podařilo prosadit vyhlášení plného krytu hranic a následně 23. 9. 1938 všeobecné mobilizace, kdy byl prezidentem Edvardem Benešem jmenován hlavním velitelem branné moci (tj. mobilizované armády), tedy de facto se stal generalissimem. Následující den se Hlavní velitelství začalo přesouvat přes Klánovice, kde byl vydán rozkaz o rozmístění podpůrných sborů v obraných pozicích podle předpokládaného směru hlavního útoku (Jindřichův Hradec, Liberec). Večer 26. 9. 1938 dorazil štáb do Račic u Vyškova a jeho okolí. Mobilizace byla nerušeně a úspěšně dokončena a armáda byla připravena k obraně.

V Mnichově byla dne 29. 9. v noci přijata Dohoda o odstoupení pohraničí Německu a doručena, jako automaticky přijatá, československé vládě. Prezidentem byl ráno 30. 9. 1938 povolán do Prahy, kde společně s generálem Lužou, Vojtechovským, Prchalou obhajovali nutnost, schopnost a ochotu Československé armády k obraně i osamocené republiky. Edvard Beneš napsal o setkání ve svých pamětech: Byl to rozhovor velice pohnutý. Viděl jsem slzy v očích některých generálů a slyšel jsem z jejich úst slova prosby, výstrahy i hrozby. Nepřešli nikde stanovenou mez ve svém postoji generálů k vrchnímu veliteli; ale byly to prosby i výstrahy velmi důrazné. Zpočátku října byl v čele nátlaku na politiky ve prospěch vojenské obrany, neboť byl přesvědčen o připravenosti i odhodlanosti armády. Účastnil se platonických pokusů o případné vojenské převzetí vlády, následně změnil názor a další pokusy generálů odmítal.

Po přijetí Mnichovské dohody začala armáda od poloviny října 1938 pod jeho velením demobilizovat a přecházet zpět do mírového stavu. Byl připraven nový mobilizační plán, redukce armády a další dílčí modernizace armády, 5. až 12. 12. 1938 byl postupně rušen kryt hranic. Dne 20. 12. 1938 byl odvolán z funkce hlavního velitele operujících armád. 3. 2. 1939 byla zrušena branná pohotovost. Na nátlak nacistů byl 1. 3. 1939 odvolán z funkce náčelníka Hlavního štábu.

Po začátku německé okupace v březnu 1939 žil v Praze, později byl donucen se odstěhovat do rodiště své ženy do Jablonného nad Orlicí. Jeho dva pokusy o opuštění republiky nebyly úspěšné. Byl však 14. 10. 1941 zatčen gestapem a po výsleších v Praze převezen do koncentračního tábora Terezín. V červenci 1942 byl nečekaně gestapem propuštěn. V říjnu 1943 a srpnu 1943 se ho pokusil K. H. Frank

propagandisticky zneužít, což Krejčí odmítl. I přes neustálé sledování podporoval finančními prostředky odbojovou skupinu vedenou Jaroslavem Kvapilem.

Po osvobození se ve svých 57 letech přihlásil do armády. Až na začátku roku 1947 byl znovu přijat, ale již 1. 2. 1947 byl penzionován. Po komunistickém převratu byl v červenci 1950 degradován na vojína a v květnu 1953 mu byla odebrána penze. Pracoval jako pomocný dělník ve znárodněné továrně na knoflíky v Jablonném nad Orlicí, patřící dříve rodině jeho ženy. Po intervenci maršála Koněva mu byl roku 1969 vyměřen částečný důchod. Zemřel jako prostý voják 9. 2. 1972 v nemocnici Ústí nad Orlicí a pohřben byl v rodných Tuřanech s legionářskými poctami. Hodnost armádního generála mu byla vrácena posmrtně až roku 1990. Roku 1997 byl také oceněn za zásluhy pro odboj. Roku 1998 byl navržen na ocenění Řádem Bílého lva in memoriam, avšak příslušná komise tento návrh zavrhla.

Roku 1999 vyšla v edici „Brněnský legionář“ vůbec první publikace o tomto generálovi, zpracovaná na přání příbuzenstva dle dostupných materiálů s názvem „Ludvík Krejčí, tuřanský generál“. Autor této publikace M. A. Fryšček zvolil název jako připomenutí generálova patriotizmu, projeveného v kritických chvílích mobilizace koncem září roku 1938, kdy se generál v noci přesunul z Hlavního stanu v Račicích u moravského Vyškova do Tuřan. Zde navštívil hrob svých rodičů a poté navštívil své tři bratry a kladl jim na srdce: „Kdybych padl, pamatujte prosím, žádný Žižkov, chci být pochován v Tuřanech.“

Zdroj: Wikipedie

Rubriku připravila: Mirka Schullerová

PAMÁTKY UNESCO: LITOMYŠL

Osídlení na území dnešní Litomyšle rostlo spolu s rostoucím významem zdejší obchodní stezky. Důležitým mezníkem v rozvoji města byl příchod premonstrátů ve 12. století, kteří v místech dnešního zámku založili klášter. Ale pohnuté doby náboženských válek 15. století si na něm vybraly svou daň. Po odchodu řádu byl klášter přeměněn na panské sílo. Dnes je zámek nejvýznamnější památkou renesance v Česku a město samo oblíbeným cílem turistů, kterých sem každoročně přijíždějí tisíce.

Díky dynamickému rozvoji moderní architektury a infrastruktury nejrůznějších služeb v posledních letech vzniklo kvalitní zázemí pro aktivní využití volného času. Nabídka tradičních i netradičních kulturních akcí a vysoký standard konferenčních prostor sem přivádějí stále více návštěvníků. Renesanční zámek z druhé poloviny 16. století je významným dokladem arkádového zámku italského typu. Přes úpravy interiéru, především na konci 18. století, si stále uchoval téměř nedotčený vzhled z dob renesance, včetně unikátní sgrafitové výzdoby fasád a štítů. Dochovaly se také mnohé hospodářské budovy a zámecká zahrada. Zápisem tohoto komplexu na seznam UNESCO mu byl přiznán i jeho světově výjimečný význam. Ve své unikátně dochované celistvosti je dokonalou ukázkou umělecky cenné architektury. Je skvělým dokladem středoevropské šlechtické residence z období renesance, která si uchovala svou jedinečnost i po následných přeměnách ve stylu nových uměleckých směrů.

Bedřich Smetana, slavný hudební skladatel, se narodil přímo na zámku, v rodině sládků, jako 11. dítě a první syn. Není tedy divu, že otec nechal ze samé radosti vyvalit na zámecké nádvoří sudy piva, aby i chasa mohla vychutnat radost šťastného otce.

Svůj život spojila s městem také Magdalena Dobromila Rettigová, která byla uznávanou kuchařkou i spisovatelkou a představitelkou rodícího se ženského emancipačního hnutí na přelomu 18. a 19. století. Blíže ke hvězdám přivedl lidstvo další zdejší rodák Zdeněk Kopal. Tento český astronom 20. století, kromě toho, že zkoumal tzv. těsné dvojhvězdy, byl autorem map, podle kterých „turisté“ z programu Apollo brázdili Měsíc. Na místě rodného domu Zdeňka Kopala dnes stojí plastika jeho oblíbené těsné dvojhvězdy.

Zdroj: unesco-czech.cz
Rubriku připravila: Mária Ramsová

PŘIPOMENUTÍ STÁTNÍHO SVÁTKU

STÁTNÍ SVÁTEK 28. ŘÍJNA – DEN VZNIKU SAMOSTATNÉHO ČESKOSLOVENSKÉHO STÁTU

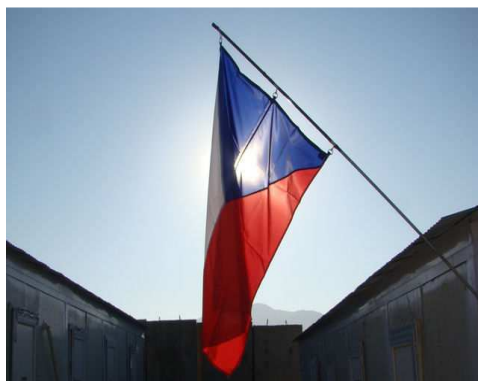
Jednalo se o jeden z nástupnických států rozpadlého Rakousko-Uherska. Tehdejší Československo zahrnovalo území Čech, Moravy, Slezska (konkrétně jeho jihovýchodní část, tzv. České Slezsko), Slovensko a Podkarpatské Rusi (dříve nazývané Horní Uhry). Za vznik První republiky vděčíme i prvnímu prezidentu – TGM – Tomáši Garrigue Masarykovi. Oficiální označení Československá republika vydržela v různých obměnách až do roku 1989, s výjimkou dob válečných, kdy byla používán název Česko-Slovenská republika a následně v dalších obměnách jako socialistická či federativní. Od roku 1945 (tj. po 2. světové válce) se naše území skládalo z Čech, Moravy, Slezska a Slovenska, již bez Podkarpatské Rusi (někdy též nazývaná jako Zakarpatská). Další dělení republiky nastalo v novodobých dějinách - na Českou republiku a Slovensko v roce 1993.

Zdroj: <http://svatky.centrum.cz/>

ZAJÍMAVOSTI

STÁTNÍ BARVY: BÍLÁ, ČERVENÁ A MODRÁ. PROČ PRÁVĚ TYTO?

Státní barvy jsou jedním ze státních symbolů České republiky. Českou státní trikoloru představují bílá, červená a modrá barva v takto určeném pořadí. Jejich odstín sice není zákonem přesně stanoven, jako vzor se však většinou používá barevná příloha zákona o státních symbolech.

Proč ale právě tyto barvy?

Lidová poučka tvrdí, že bílá značí čistotu, červená krev prolitou vlastenci za svobodu vlasti a modrá bezmračnou oblohu. Ve skutečnosti je ale původ státních barev mnohem více prozaický.

V době vzniku první Československé republiky byly státními barvami pouze bílá a červená, k přidání třetí barvy – modré – došlo dodatečně, v roce 1920. Státní barvy se odvozují ze státního znaku. První barva se odvozuje od barvy erbovního znamení a druhá od barvy štítu. Jelikož český znak představuje bílý lev na červeném poli, staly se prvními oficiálními barvami nově vzniklého československého státu bílá a červená.

Tato barevná kombinace však přinášela praktické potíže: bílá a červená byly rovněž státními barvami sousedního Polska či Rakouska. Českoslovenští zákonodárci se proto dohodli na přidání třetí barvy, modré, odvozené z takzvané slovanské trikolory, která je bílo-červeno-modrá. Modrá byla zvolena i proto, že byla součástí zemských znaků Slovenska, Moravy a Podkarpatské Rusi. V neposlední řadě

byla rovněž součástí vlajek spojenců z první světové války – Francie, Velké Británie, předrevolučního Ruska a USA.

Zdroj: rozhlas.cz/radiozurnal/zajimavosti/

SVATÝ VÁCLAV JE SPÍŠE NA OKRAJI ZÁJMU ČECHŮ

Svatý Václav je patronem a světcem české a moravské země. Jeho jezdecká socha od Josefa Myslbeka patří k těm, které zná prakticky každý Čech či Moravan.

Neexistuje snad Pražan, který by alespoň jednou za život neměl schůzku „u koně“, tedy právě pod světcovou sochou na Václavském náměstí. Přesto ho dlouhodobě za nejvýznamnějšího Čecha podle Centra pro výzkum veřejného mínění považuje jen jeden našinec ze sta.

Tenhle poměr není nějaká krátkodobá výchylka. Dlouhodobě považují Češi za nejvýznamnější historickou postavu římského císaře a krále českého Karla IV. (24 %), následuje první prezident Tomáš Garrigue Masaryk (23 %), Václav Havel (20 %). S odstupem pak Jan Hus (5 %), Jan Ámos Komenský (4 %) a konečně sv. Václav (1 %).

Podle expertů především od Václavovy doby uplynula řada století, památek na tuto dobu je velmi málo. Václav se nijak zvlášť v současnosti nepřipomíná, naposledy například otevřením Václavovy vinice u Pražského hradu. Rozporuplně hodnocen byl celá staletí i světcův postoj k Němcům.

Například František Palacký považoval jeho zahraniční politiku za počátek začleňování Čech do později vzniklé německé římské říše.

Mýty je opředeno odvádění daně 120 volů a 500 hřiven stříbra. Postava světce byla minulým režimem prakticky vymazána a diskutabilní je v současnosti úroveň znalostí mladé generace vůbec o vlastní rané historii. Václav je tak znám spíše jen jako oběť bratrovraždy než jako politik. Češi navíc svoji historii posuzují přes určitý dobový kontext. Svoji roli hrálo i to, že Čechy na rozdíl od Moravy jsou tradičně nepříteli religiozní země a svatý Václav je vnímán spíše jako církevní postava, patron země než jako politik, který se zasloužil o posílení křesťanství.

Za vrcholné období českých dějin je považováno panování Karla IV. a vůbec celá jeho éra (37 % dotázaných). I zde hraje podle expertů významnou roli skutečnost, že snad každý v dětském věku navštívil Karlštejn, prošel po Karlově mostě. Tedy po hmatatelných památkách, kdežto zmodernizované a stále se modernizující Václavské náměstí je pojmenováno po „někom“.

Za druhou nejvýznamnější etapu českých dějin je považováno období tzv. první republiky, následováno obdobím husitství a dobou národního obrození. Moravané zase oceňují význam a vliv Velkomoravské říše.

Ceněna je i rudolfínská doba. Hrdost na vlastní historii pociťují především lidé s vysokoškolským vzděláním, studenti a lidé starší 60 let. Připomínat si významné dny a svátky spojené s historií považuje za důležité 78 % dotázaných.

Zdroj: novinky.cz

ČEŠI SLAVÍ NOVÝ SVÁTEK – DEN ČESKÉHO PIVA

27. září se od letošního roku stal národním svátkem všech těch, kteří mají rádi české pivo.

Český svaz pivovarů a sladoven (ČSPS) na tento den vyhlásil Den českého piva, do kterého se již v letošním pilotním ročníku zapojilo více než 80 % tuzemského pivovarského trhu. Projekt bude probíhat každoročně po celé ČR, v předvečer svátku svatého Václava. Cílem je vytvoření celonárodní tradice oslavy českého piva.

Dne českého piva se pod záštitou ČSPS v letošním roce zúčastnilo 12 tuzemských pivovarských společností a samostatných pivovarů - Bernard, Heineken, Pardubický pivovar, pivovar Nymburk, pivovar Samson, Plzeňský Prazdroj, PMS Přerov, Primátor Náchod, Rakovník, Staropramen, Svijany a Vyškov. Jejich ambicí je připomenout českou pivovarskou tradici, iniciovat hrdost k českému pivu, nalákat veřejnost k oslavě tohoto nového pivního svátku a posílit konzumaci v restauračních zařízeních (on-trade), která v posledních letech klesá.

Mezi hlavní aktivity Dne českého piva patří oslava svátku českého piva v podnicích, kde se pivo čepuje. Vybraná restaurační zařízení nabídnou hostům speciální nabídky, vytvořené právě pro tuto příležitost. Může se jednat o speciální pivní menu, ochutnávku netradičních piv či pivní degustační menu. „Jen velmi malá část Čechů tuší, že patronem českého piva je svatý Václav. Nový projekt by měl v první řadě angažovat veřejnost k hrdosti a oslavě českého piva. Touto akcí chceme také oslovit mladou (18+) generaci a konzumenty, kteří pijí pivo pouze výjimečně, jako například ženy. Dále chceme zábavnou formou vzdělávat veřejnost, přiblížit jim historii českého piva, zdravotní aspekty umírněné konzumace a především propojit pití piva s gastronomií,“ uvedl předseda ČSPS Ing. František Šámal. V dlouhodobém horizontu je cílem Českého svazu pivovarů a sladoven vybudovat celonárodní tradici oslav Dne českého piva. 27. září se tak stane celonárodním svátkem připomínajícím a oslavujícím to nejlepší z české pivní tradice i současnosti oboru pivovarnictví.

Zdroj: ceske-pivo.cz

SENIORŮ JDOU S DOBOU, PRO DŮCHOD SI NA POŠTU CHODÍ UŽ JEN NECELÁ ČTVRTINA Z NICH

Zažitá představa seniora mířícího každý měsíc na poštu pro starobní důchod dostává trhliny. Stále více starších lidí si totiž nechává důchod posílat elektronicky na bankovní účet. Jak vyplynulo z průzkumu společnosti STEM/MARK, v současné době to mají takto nastaveno tři pětiny důchodců, na poštu si pro penzi chodí už jen necelá čtvrtina z nich. Necelé pětině starších lidí nosí důchod domů poštovní doručovatelé. Většinou se jedná o seniory, kteří mají problémy se na poštu nebo do banky vlastními silami dostat.

Zdroj: .novinky.cz
Rubriku připravila: Mária Ramsová

ČESKÉ LÁZEŇSTVÍ: JANSKÉ LÁZNĚ

Janské Lázně – město, které často bývá nazýváno svéráznou branou do nejvyšších hor České republiky Krkonoš, se nachází v nadmořské výšce 616–1299 m n. m. Každý jeho návštěvník, který preferuje aktivní odpočinek ve volné přírodě, zde najde něco pro sebe – národní park Krkonoše, lyžařská střediska a nezapomenutelná turistická místa v okolí. Horský vzduch, udivující svou čistotou a svěžestí, má blahodárný vliv na všechny, jimž není cizí sport.

Lázeňské zařízení Janské Lázně se nachází uprostřed městečka Janské Lázně. V roce 1935, po převzetí zkušeností lázní Warm Springs v USA, zde byla založena první evropská léčebna dětské obrny.

Díky významnému léčivému zdroji – termálním uhličitým pramenům o teplotě 27 °C – a rehabilitačním metodám se staly místem, kde se zlepšilo nebo zcela navrátilo zdraví řadě lidí po nejzávažnějších onemocněních pohybového, centrálního a periferního nervového aparátu. Velkolepá novorenesanční kolonáda se secesními ornamenty, park s klidnými, osamělými cestičkami, příjemné kavárny a chatky v lese – to vše ve vás zanechá nezapomenutelné zážitky z návštěvy Janských Lázní.

Výlety do okolí

- Národní park Krkonoše: Přírodní rezervace chráněná státem s celou řadou populárních zábavních a lyžařských středisek.
- Obří důl – Kovárna: Středověký důl, široko daleko známý už v 15. století. Od počátku 17. století až do roku 1876 se zde těžila měď a další kovy. Návštěvníci mohou zhlédnout zařízení a nástroje, s nimiž středověcí horníci těžili rudu.
- Důl Jana Švermy – Žacléř: V letech 1953–1993 se zde těžila rudu. Od roku 1999 je objekt otevřen pro návštěvníky, kteří zde mohou pozorovat, jak se těžila rudu a jaké nástroje se přitom používaly.
- Hostinné: Bývalý františkánský kostel, v němž se v současné době nachází expozice klasického umění, včetně některých kopií originálů, které se již nedochovaly.
- Pramen řeky Úpy: Rašelinové bláto, kde má svůj počátek řeka Úpa, jedno z největších rašeliníšť krkonošského rozvodí, vysokohorské louky, na nichž rostou trpasličí borovice.

Zdroj: <http://lecebne-lazne.cz>

ČEŠTINA

Vyjmenovaná slova jsou těžkým oříškem jazyka českého, takže ještě zůstaneme u jejich procvičování. Následující cvičení byste už ale měli zvládnout jednoduše, rychle a bez chyb. Dejte se do toho!

Cvičení

Doplňte I / Í nebo Y / Ý:

Bab-čka nás dnes vzbudila brz-čko. Dělalí jsme p-tomé obl-čeje, z-valí a v duchu jí sp-lali. P-cha často předchází pád. Z-tra si v-jedeme na v-let na Ruz-ňské letiště a na V-toň. Z-skál jsem od Zb-ška b-telný p-lník. Zm-je a slep-š se pohybují hb-tě a nesl-šně. Jen se m-hnou na m-tině a za někol-k m-nut je už nikdo nev-dí. M-luji starob-lé m-ty. M-lena o nich často v-práví. V-pěstovali jsme l-l-i. Já nejsem plešatý, já jsem l-sý. V-děl jsem v-dru a l-sku jak plavaly ve vodním v-ru. V-hláška je v-lepená na v-sokém p-l-ři. M-lada, L-da a L-buše v-jí věnečky z pampel-šek. V-robím si b-telný b-č. B-dlím nedaleko Kob-l-s. B-l-ny pěstují ve v-kýři. Z v-sokého stromu v-dím celou naši v-sku. Z-tra očekáváme vel-ký l-ják. B-l b-ch rád, kdyb- ses zam-slel nad svojí dom-šl-vostí. Hodiny právě odb-její poledne.

Připravila: Radka Hejmalová-Millar

Jazykolamy

V hlavní roli lorda Rolfa hrál Vladimír Leraus a na klavír hrála Klára Králová.

V naší peci piští myši, v naší peci psíci spí.

Vylíje-li Lívie litr lihu, lifruje-li ho do Libye?

Vyskočil vyskočil, Vyskočilku přskočil, Vyskočilka vyskočila, Vyskočila přskočila.

Víla Lívie víje ve vile z lilí věnec pro Júlii.

Zdroj: jazykolamy.funsite.cz
Rubriku připravila: Mária Ramsová

POHLEDEM ZVENČÍ

Čeští turisté v JAR- blog: Mys Dobré naděje

Naděje umírá poslední a kde jinde pochopit význam tohoto sousloví, než právě tam, kde naděje byla to jediné, co v jistou chvíli zůstávalo?!

Asi všichni jsme již někdy slovní spojení „Mys Dobré Naděje“ slyšeli. Nejspíš ve škole, ale proč tomu tak bylo, si mnozí už nevzpomeneme. Střet dvou oceánů, nějaký ten objevitel, bouře, ztroskotaná loď, Afrika – to byly moje asociace k tomuto místu..., a když už se v té Africe nacházíte, proč vlastně „neojuknout“, co je to ve skutečnosti.

Cca hodinová cesta z Kapského Města stojí určitě za to. Mys Dobré naděje je jen jednou z mnoha krás, které můžete vidět v celém parku – Table Mountain National Park - nelekněte se tedy, když přijedete k bráně a žádné skalisko připomínající mys nevidíte.

Obrovská přírodní rezervace zhruba za 200 korun nabízí nejen hlavní „atrakci“ mas, za kterou sem většina turistů přijíždí, ale i spoustu odboček z hlavní cesty, které vedou do krásných přírodních zákoutí. Potkat zde můžete spoustu živočišných druhů – nejčastěji „babůny“, ale viděli jsme i pštrosí páreček, něco jako antilopu a spoustu nedefinovatelného ptactva (můžete mít ale třeba i větší štěstí). Stejně tak si užijete, pokud jste botanikové.

My jsme sem zajeli jen na jeden den, ale kdo by si místo chtěl užít, tzv. dosyta, ten může zvolit i možnost s přespaním, či využít místního průvodce... Jde jen o to, jak moc velcí jste turisté, a kolik toho chcete stihnout!

Počasí bylo větrné, oceán bouřlivý a k tomu horko. Nevím, zda to jsou úplně ideální podmínky pro turistiku, když mě párkrát téměř odfouknul vítr a všechny fotky z majáku jsou rozmazané, jak jsem neudržela foťák, ale alespoň si člověk víc dokáže představit onu bouři, tenkrát před 500 lety, tedy jestli to taky není jen „legenda“. Zdá se mi, že kam člověk přijde s nějakou informací o onom místě, průvodci ho ihned vyvedou z omylu... takže těžko říci, kde leží pravda!

Možností, jak zde strávit den je spousta. Můžete jen tak projíždět klikatícími se cestičkami, kochat se krásami pobřeží, najít si své zákoutí a udělat si piknik, prostě pozorovat místní floru a faunu, v sezóně dokonce i velryby, jít se podívat nahoru na maják, sednout si do restaurace a vychutnávat si místní speciality, nakoupit nějaké ty suvenýry anebo se taky jít podívat na ten slavný mys! K dispozici je zde informační centrum, kde vám možná předloží ještě více možností!

U nás vyhrála cesta autem s cílem na majáku a následně na Mys! U majáku totiž byla ona již zmíněná restaurace a základní pudy je prostě třeba uspokojit jako první! Restaurace Two Oceans není vůbec špatná, jestli zde mají ale k jídlu zástupce obou oceánů, nedokáží posoudit!

Po obědě švýcarskou zubačkou na vrchol, chvíle extrémního větru s výhledem..., ani nevím, co jsem vnímala více a pak pěkně pěšky dolů. A to ne přímou cestou, ale hezky přes téměř všechny výhledy, které stezka nabízí! Dole na nás už čekal, jako ostatně všude vichr a k tomu hladoví „babůni“. Škoda jen, že všude visí cedule nekrmit, nehladit, nedotýkat se... Asi jsem byla jediná, kdo těm výstrahám o jejich nebezpečnosti nevěřil, jelikož každá moje snaha zachytit je na svou kameru, skončila odpuzujícím křikem ostatních turistů a tedy zaplašením zákeřných opiček... vlastně asi dobře, kdo ví, zda bych ještě psala tato slova, kdybych s nimi bývala navázala bližší kontakt!

Výhledy jsou zde přenádherné, a to nejen samotná, již zmíněná flora a fauna, ale i samotná skaliska a o ně se tříštící voda, ráj pro fotografy, ale i „pro duši“. Signál tu není žádný šlágr, takže ideální místo pro to jednoduše vypnout a kochat se! A važme si v této době takových míst! Od majáku na Cape of Good Hope je to zhruba 20 minut, pokud se tedy nezastavujete na každém rohu jako my! Tu nějaké to zvířátko, jinde výhled, nebo prostě cosi, co zaujme vaše oko a chcete mít zdokumentované pro ty, kterým se onen pohled nenaskytí.

Když dorazíte na mys, je to prostě mys... nic víc nečekejte. Pro jistotu je zde umístěná cedule, takže to rozhodně nepřejedete a taky navíc, "cesta" sem vedoucí je slepá! Pokud vám počasí a zdraví dovolí, můžete si vyšlápnout i nahoru, ale je to spíš pro zdatnější turisty (a nadšence krásných výhledů), když ale fičí, rozhodně nedoporučuji!

Člověk musí brát podle mého Mys Dobré naděje s nadhledem a když už sem dorazí, vybavit si všechno, co kdy o tomto místě slyšel, pak teprve má pohled význam!

Zdroj: <http://lenkavolfova.blog.idnes.cz/>
Rubriku připravila: Mária Ramssová

ZDRAVÝ DOMOV

Příliš chladná klimatizace a větráky v horku mohou škodit zdraví

Bolest hlavy, vodnatá rýma, slzení očí, bolesti v krku či zablokování páteře mají v horkých dnech společného jmenovatele - lidé se pokusili přežít vedra za pomoci klimatizace a větráků. Pokud ale rozdíl mezi venkovním žářem a teplotou uvnitř je větší než sedm stupňů, anebo si člověk celý den nechá větrákem hnát vzduch přímo na sebe, zdravotní problémy jsou nevyhnutelné.

Při 35 stupních ve stínu by termostaty neměly být nastaveny na méně než 29 stupňů.

Méně známý je fakt, že v klimatizovaných místnostech hrozí lidem také tloustnutí. Nepřirozený chlad totiž vyvolává chuť k jídlu, zatímco vedra chuť k jídlu podprahově brzdí. O vliv klimatizace na zdraví se vedou dlouholeté spory - výrobci ujišťují, že správně nastavený systém zdraví neškodí.

Rozdíl mezi venkovní a vnitřní teplotou podle nich ale nemá být větší než pět až šest stupňů. U větráku pak platí, že nemá proud vzduchu mířit přímo na toho, kdo se chce ochladit. Člověk se nadměrně potí, vysychají mu sliznice, pálí ho oči.

Ideální je v klimatizovaných místnostech vzduch průběžně zvlhčovat – pokud není v klimatizaci zabudovaný zvlhčovač, pomáhá zalít květiny či nechat proudit vodu ve fontánce, vzduch zvlhčuje také voda v akváriu. V horku osvěží vlažná sprcha, v řadě firem už lidé tuto možnost mají. Z květin jsou pro osvěžení vzduchu vhodné ty, které mají velké listy a spotřebují hodně vody.

Klimatizaci obvykle snášejí hůře ženy, bývají oproti mužům zimomřivější. Je to u nich dáno historicky, žena se musela naučit, kdy už je pro děti příliš zima. Mají také tenčí vrstvu kůže než muži, takže je nemá co zahřát. Naopak muži se víc potí, protože bývají větší a silnější a mají víc potních žláz. Muž vypotí za hodinu údajně až 250 mililitrů vody, žena 180 mililitrů.

Při pobytu v místnostech s klimatizací nebo větráky radí lékaři více pít. Nejvhodnější je čistá voda, pro doplnění minerálů slabé minerálky. Alkohol v minimálních dávkách někteří povolují, jiní před ním varují. Například pražská záchranka mává zvýšené počty výjezdů, přičemž mezi pacienty s infarktem či epileptickým záchvatem bylo i pár lidí, kteří pitný režim dodržovali právě pitím alkoholu.

Pokud je klimatizace nastavena na příliš nízkou teplotu, měl by člověk, než vyjde z chladné místnosti do horkých ulic, chvíli setrvat na neklimatizované chodbě a napít se minerálky. Zabrání tak teplotnímu šoku. Pokud cestuje autem, neměl by dávat klimatizaci na maximum. Při vystupování z auta by totiž mohl nastat kolaps oběhového systému. Teplota v autě by neměla klesnout pod 21 stupňů Celsia. Několik desítek minut před plánovaným koncem jízdy je nutno začít s postupným srovnáváním teploty uvnitř auta s okolím.

Zdroj: zdravy-domov.doktorka.cz
Rubriku připravila: Mária Ramsová

ZÁBAVA

RECEPTY

Plněné rohlíčky

Těsto

500g hladké mouky
1 kostička droždí
250 ml vlažného mléka
špetka cukru
150 ml oleje
sůl

Náplň

šunka
suchý salám
sýr
žloutek na potřetí
kmín na posypání

Do části vlažného mléka se špetkou cukru rozdrobíme droždí a necháme vzejít kvásek. Ten přilijeme do mouky, přidáme ostatní přísady a důkladně vypracujeme vláčné těsto. Necháme vykynout.

Vykynuté těsto rozdělíme na 5 dílů. Z každého dílu vyválíme kolo, které rozdělíme na osminky. Na každý kousek těsta položíme nejprve 1/2 kolečka šunky, kolečko suchého salámu a navrch hromádku nastrouhaného sýra. Zabalíme do rohlíčku, začínáme širokou stranou těsta, cíp necháme pod rohlíčkem, aby se nám při pečení nerozbalil. Potřeme žloutkem a posypeme kmínem (nebo mákem). Upečeme dorůžova. Rohlíčky můžeme plnit i jinými surovinami - např. zelí a uzené maso, špenát s česnekem

Rohlíčky je možné plnit i sladkými nádivkami (pak tolik nesolíme těsto a dáme víc cukru) - např. tvaroh, mák, povidla, ořechová nádivka, jablka, puding.

Škvarkové pagáčky

Pagáčky byly vydatným a chutným jídlem přílohovým k polévkám, kaším a pod. Dobré bylo také na cesty, či do práce na pole nebo kosení luk. Zapíjelo se slivovicí, která v létě chladí a v zimě hřeje.

Suroviny:

600 g mouky
250 škvarků
sůl
40 g droždí
0,25 l mléka
1 lžička cukru
30 g másla
2 žloutky
1 celé vejce

Příprava:

Z vlažného mléka, droždí a cukru uděláme kvásek a potom přidáme ostatní suroviny – mouku, rozpuštěné máslo, žloutky – a zaděláme těsto, polovinu těsta zaděláme s nahrubo pomletými škvarky a špetkou soli. Zpracované těsto necháme vykynout. Obě poloviny vykynutého těsta rozválíme, položíme na sebe a spolu rozválíme na tenko. Přeložíme napůl a necháme kynout. Opět rozválíme a opakujeme několikrát. Z připraveného těsta vykrajujeme pagáčky a dáme na plech. Potřeme rozšlehaným vejcem, nařízneme a pečeme.

Zdroj: Kuchařka Strážnicko

HUMOR

Sedí dvě blondýnky v kavárně a ta jedna se ptá: „Tak co? Jak si složila řidičák?“

Druhá blondýnka smutně odpoví: „Ne, vyhodili mě.“

„Vážně? Ale proč?“

„No, protože před kruhovým objezdem bylo na značce napsáno 30, tak jsem ho 30× objela!“

První blondýnka na to: „A nepřepočítala ses?“

Stojí blondýnka u sloupu veřejného osvětlení a klepe na něj. Jde kolem policajt, kouká na tu blondýnku a pak se jí zeptá: „Co tady děláte?“

Ona odpoví: „Ále sháním nějaký podnájem a tady je inzerát, že pronajmou jednu místnost.“ „Tak klepu, jestli mají tu místnost ještě volnou.“

Policajt se zamyslí, pak se podívá nahoru na lampu a povídá: „Jen klepejte dál, určitě jsou doma, ještě svítí.“

Přijde montér na jednotku intenzivní péče, chvíli si prohlíží pacienty, všichni na přístrojích, a pak povídá:

„Pořádně se nadechněte, budu měnit pojistky.“

Rubriku připravila: Mirka Schullerová

SPRÁVNÁ ŘEŠENÍ

Babička nás dnes vzbudila brzičko. Dělalí jsme pitomé obličejje, zívali a v duchu jí spílali. Pýcha často předchází pád. Zítřa si vyjedeme na výlet na Ruzyňské letiště a na Výtoň. Získal jsem od Zbyška bytelný pilník. Zmije a slepýš se pohybují hbitě a neslyšně. Jen se mihnou na mýtině a za několik minut je už nikdo nevidí. Miluji starobylé mýty. Milena o nich často vypráví. Vypěstovali jsme lilii. Já nejsem plešatý, já jsem lysý. Viděl jsem vydrů a lysku, jak plavaly ve vodním víru. Vyhláška je vylepená na vysokém pilíři. Milada, Lída a Libuše vijí věnečky z pampelišek. Vyrobím si bytelný bič. Bydlím nedaleko Kobylis. Byliny pěstuji ve vikýři. Z vysokého stromu vidím celou naši vísku. Zítřa očekáváme veliký liják. Byl bych rád, kdyby ses zamyslel nad svojí domýšlivostí. Hodiny právě odbíjejí poledne.